

Universitätsbibliothek Paderborn

M. Fabii Quintiliani Institutionum Oratoriarum Libri Duodecim

Summa diligentia ad fidem vetustissimorum codicum recogniti ac restituti

M. Fab. Quintiliani Declamationes Undeviginti. M. Fabii Avi Et Calpurnii
Flacci Declamationes. Auctoris Incerti Dialogus De causis corruptae
Eloquentiae - Cvm Variorum Notis

Quintilianus, Marcus Fabius

Lugd. Batav. ; Roterodami, 1665

CCCLVIII. Expositio pulsatori amputatae manus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12889

ut revocari à cupiditate non posset. Ut necesse erat, modeste se tulisse, & eo magis, quod maritum diligeret: voluisse ergo experiri, quid de adulteris pater sentiret: indicasse ei adolescentis errorem: respondisse illum, esse quædam etatibus concessa, nec reprehendi lusus in ejusmodi juventa debere. Tum vero cariorem sibi virum factum, posteaquam lusibus ejus patrocinari etiam senex cœperit. Sed cum videret nequissime mulieris illecebris maritum teneri, & jam vindictam adulterii, atque occasionem captare adulteræ maritum: iterum ad patrem venisse, ut illius saltem auctoritate emendari adolescentis posset. In eadem voce illum perseverasse iterum ac tertio. Misserrimum ergo juvenem fraude & insidiis deceptum, eam fortunam sustinere, quam illi semper uxor timuerit. Accessisse novum amori suo sacramentum, & judicio patris factum juvenis affectum. Hoc colore optime defendetur mulier, alioqui lege imbecilla. Nam ex contraria parte infinitum potens est illud, maritum esse damnatum.

CCCLVIII.

Exposito pulsatori amputatæ manus.

TALIONIS SIT ACTIO. QUI PATREM PULSAVERIT,
MANUS PERDAT.² Quidam exposito, quem in locum filii sustulerat, pulsatus, tanquam pater manus incidit. Agnitus ille, advocate naturali patre, talionem petit.

SERMO.

Hic adolescentis jure infirmus est. Nam quod lege agitur, non solet vindicari lege. Cur enim potius ab educatore, quam à carnifice, petatur talio? Sed præter quam lege agitur, etiam facto laborat: quod quamvis educatorem, tamen patris loco pulsaverit. Dicat tamen educatorem siue hunc ab initio crudelēm, & hinc suspicatum juvenem, non esse illum verum patrem. Sæpe amicis questum: quibusdam etiam mandatæ. ut inquirent, qui aliquando infantes exposuerint. Hac re validius offendit senem: itaque dedisse operam,

ut se

¹ Et judicio patris factum juvenis affectum. Forte: factum juvenis excusatum. Gron.

² Quidam exposito.] Omnino, ab exposito. Idem.

ut se pulsandum præberet: deceptum certe ab eo etiam tempore ipso
juvenem, incidiſſe in eum, quem minime provocatum injuria veller.
At illum confestim tanquam de alieno non de liberasse sanguine: &
quia redditurus eset expositum, debilitasse. Certe eum lege patris
usum, qui sciret nec se patrem, nec hunc filium. Adolescentem
autem, quia nondum perspectum illo tempore patrem habuerit, certe
quia probare non potuerit, tacuisse: nunc petere talionem.

CCCLIX.

Lis publicani de unionibus.

PRÆTER INSTRUMENTA ITINERIS, OMNES RES QUADRAGESIMAM PUBLICANO DEBEANT. PUBLICANO SCRUTARILICEAT. QUOD QUIS PROFESSUS NON FURET, PERDAT. MATRONAM NE LICEAT ATTINGERE. Matrona iter faciens, cum ad publicanos venisset uniones habens cccc. in sinum abdidit: hos cum requireret publicanus, matrona scrutandi potestatem fecit, publicanus noluit scrutari. Tranflatis manum injectit, & suos dicit.

SERMO.

Quæſtiones sunt, an instrumenta itineris videri uniones possint?
an etiamsi non possint videri, tamen quoniam ad usum, & orna-
mentum matronæ parati sint, in commissum venire potuerint? an
in usum parati sint? anſi in usum parati sint, non ostensi teneri pos-
sint, cum ostensi nihil debuerint? an quamvis scrutari matronam
non liceat, & ipsa permittente & publicano licuerit, perinde sic
scrutationem permisſe, ac rem ostendiſſe? an dimiſſa respecti possit?
an hæc dimiſſa sit? Dicit enim publicanus non rem, sed controver-
ſiam dimiſſam.

CCCLX.

Lis de dotibus, socrus & nurus.

PRIMA RATIO DOTIS HABEATUR. Quædam apud filium amissio viro, dotem reliquit. Adolescens, ducta uxore dotata, decessit. Res solvendo non est. Contendunt socrus & nurus, utra pri-
mum dotem accipiat.

SERMO.

Mulierem illam socrum nurus dicet hanc ruinam patrimonii post
mortem viri statim sensisse: non sumpſiſſe dotem, ne & filium deco-
loraret,